

המשתתפים בחוברת

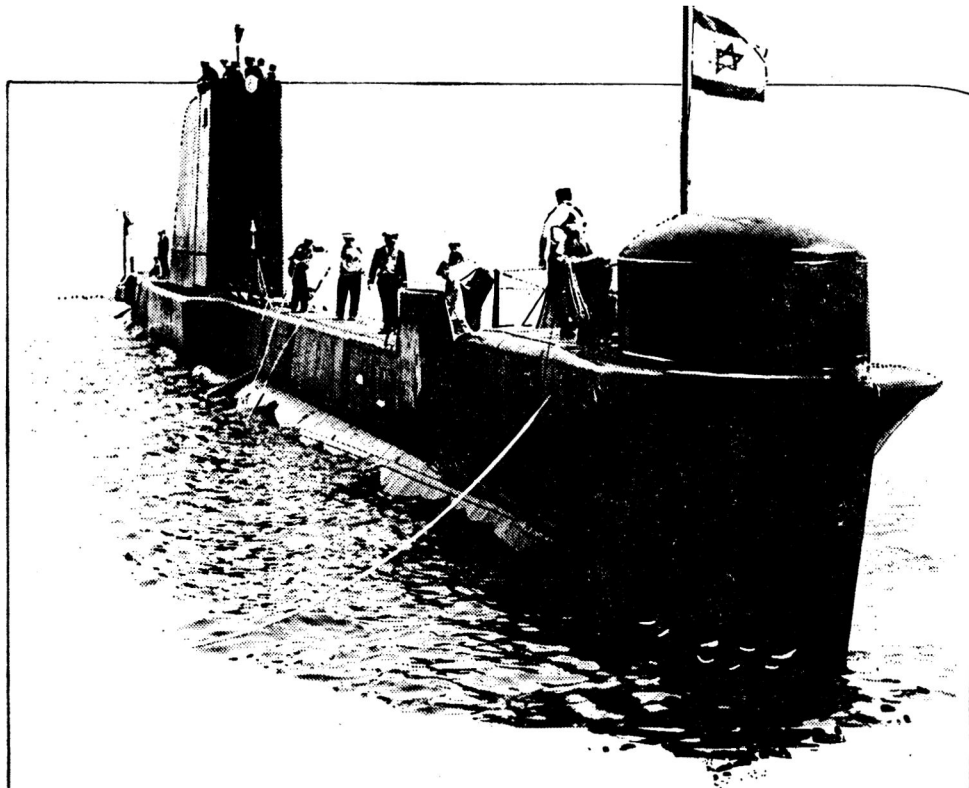
מאז יצאה החוברת הראשונה של "קשת" (סתיו 1958) משתתף י. אורן בקביעות ברבעון זה. סיפוריו ומסותיו נדפסים גם במוסף הספרותי של "הארץ". בו פירסם את סיפורו הראשון ב-1946, וכן ב"מולד", "האומה" ו"מאזניים". דומה, אגב, כי רק באחרונה, עם צאת קובץ סיפוריו החדש, "פני דור וכלב" (הוצאת אוגדן, ירושלים), החלה הבקורת לתת דעתה עליו, אף כי ארבעה ספרים מפרי"עטו קדמו לקובץ זה: "איש" (חמש אגדות אוטור ביוגרפיות. הוצאת צוק, 1950), "בעורף" (רומן. ניומן, 1953), "מסות בנימין החמישי" (סיפורים. ניומן, 1958) ו"אבות ובוטר" (רומן. מסדה, 1964). על תרגומיו נמנים, בתוך השאר, ספרי"מופת כ"אובלומוב" לגונצ'ארוב ו"ערבי"הכפר ליד דיקאנה" לגוגול. י. אורן, עובד-מדינה בכיר, נולד ב-1918 בסיביריה, גדל בח'ארבין אשר בסין, ונמצא בארץ מאז 1936. ותיק ב"קשת" כמעט באותה מידה הוא גב יצחק אורפז, שכיום, בגיל 46, הוא סופר מפורסם ו"מפרס" למדי. קובץ סיפוריו הראשון, "עשב פרא", נקרא בשם הסיפור הראשון שנתפרסם מפרי"עטו—ב"קשת" ג (אביב 1959). איתן איתן, חקלאי וימאי, משורר ומספר מן המושבה כינרת, עשה אף הוא את ראשית צעדיו הספרותיים ב"קשת", בסיפור "מעבר לגבול" (ר' חוב' ט, סתיו 1960). קובץ שיריו, "מלך אסור ברהטים", יצא לא-מכבר בהוצאת הקיבוץ המאוחד (ר' סקירה ב"קשת" לח). חיים באר, המופר היטב לקראת "הארץ" ו"משא", אם כמבקר ואם כמשורר, פירסם משיריו ב"קשת" לו. סיפורו של שמעון בלס, "דרך פרידה"—בדומה לקודמו, "שוב, נפלטתי לרחוב" (ר' "קשת" לו)—הוא אחד מסדרת סיפורים שרקעם בנדאד של שלחי שנות ה-40. הם עתידים לראות אור במקובץ. ש. בלס, בעל "המעברה" (רומן. עם עובד / ספריה לעם, 1964), השלים לא מכבר רומן מן ההווי של שכונה תל-אביבית, וכן ספר לבני-הנעורים. אהוד בן-עזר (ראב). יליד 1936, הוא בן למשפחה פתח-תקוואית ותיקה. הוא בוגר האוניברסיטה העברית (פילוסופיה, קבלה), לשעבר חבר קיבוץ עין-גדי, ועבד ביישובי-עולים. הרומן הראשון שלו, "המחצבה", ראה אור בספריה-לעם של עם-עובד, אף הומחו ותוסכת. באותה הוצאה יופיע בקרוב רומן שני שלו, "אנשי סדום". מוכר לרבים כמבקר ומרצה, מספר ומסאי. עידו בסוק, יליד אשדוד-יעקב החי כיום בירושלים, הוא מצעירי-הצעירים בשירה העברית. ב"קשת" פירסם לראשונה בחוברת לו. האירי-הפאריזאי סמואל בקס, שהוא מן הדמויות המרכזיות בספרות ובדראמה של העולם ב-15 השנים האחרונות, מוסר בשני שיריו הנדפסים בזה מספר דרישת-שלום ותזכורת לקוראים ותיקים של "קשת": בחוברת א של הרבעון יוצג בטקסט שהיה אז חדש ולא-נודע, המערכון-המונולוג "סרטו האחרון של קראפ" (לאחר שנים העלה אותו ולמן לביוש, כבימאי וכשחקן-יחיד, על קרשיה של בימה נסיונות ליד התיאטרון הקמר). כמערכון אז כן השירים עתה ניתרגמו עברית בידי אהרן אמיר. שירים של חמוטל בר-יוסף מופיעים מאז 1958 במוספים ובכתבי-עת שונים. היא בת 28, אם לשלושה, בוגרת-אוניברסיטה, מורה ומבקרת ספרותית לעת-מצוא. ד"ר אברהם הוס, מטאורולוג ומרצה בכיר באוניברסיטה העברית, מפרסם בשנים האחרונות את שיריו, הנדירים, בעיקר ברבעון זה. כן פירסם כאן תרגומי שירה מגרמנית (רילקה, ועוד). לרבים ודאי זכור הוא כמתרגם המחזה "מארא סאד" לפטר גייס, שהוצג בתיאטרון החיפאי. ע. הלל (עומר) הוא לא רק המשורר של "ארץ הצהריות" ו"טורף טורף", ושל שיריילדים ופזמוני "תרגולים" לרוב, אלא גם ארכיכל-גני-גנוף. באחרונה נתמנה לנהל את מחלקת הנסיעות של עיריית תל-א"יפו. משה הנעמי, משורר ועריביסט, משלים עתה באר"ב עבודת-דוקטור בבלשנות ערבית לאוניברסיטת ג'ונס הופקינס. כן הוא מכין לדפוס אוסף תרגומים משירי רילקה. ד"ר גרשון ויילר משמש זה שנים אחדות מרצה למדעי-המדינה באוניברסיטאות אוסטרליות. הוא יליד הונגריה, בוגר האוניברסיטה העברית.

ולפני עקירתו לאוסטרליה הורה בטרניטי־קולג' של דובלין. ב"קשת" הוא מדפיס לעתים מזומנות, החל מ־1959, מאמרים בוטים, חריפים ועמוררי־מחשבה, בעיקר בשאלות־יסוד של ההווה היהודית בעולם המודרני. מנפרד וינקלר, ירושלמי בן 46, הגיע לארץ מרומניה לפני תשע שנים. בחוץ־לארץ פירסם שלושה ספרי שירה בגרמנית, ובארץ קובץ־שירים אחד בעברית. שיריו נדפסים במוספים הספרותיים ובכתבי־העת (ר' גם "קשת" לג, לז). יחיאל חזק, משורר, מורה וצנחן מאפיקים, פירסם לראשונה ב"קשת" (ר' חוברת ג, אביב 1959). אסופת שיריו האחרונה, "אתה על פני", הופיעה אשתקד בהוצאת הקיבוץ המאוחד (ר' סקירה ב"קשת" לו). ז'קלין כהנוב, בת קאהיר וחניכת תרבויות צרפת וארה"ב כאחת, התוודעה אל הקורא העברי לראשונה על־ידי סדרה של פרקי־זכרונות־הוגות שנתקראה "דור הלבנטינים" ונדפסה ב"קשת" החל מחוברת ב (חורף 1959). מסותיה ומאמריה, הן ב"קשת" הן במקומות אחרים, ביצרו לה מאז מקום משלה בנוף התרבותי־הספרותי של הארץ הזאת. לעומת זה, מאמרו של פרופ' אמנון כ"ץ הוא למחברו בגדר השתתפות־בכורה ב"קשת". אף כי תשומת־לב ציבורית הסב אליו בכמה מאמרים בשאלות־השעה שפירסם בעתונות אשתקד, הרי בעצם הוא פיזיקאי הנמנה מ־1961 על הסגל של מכון־ווייצמן וב־1966 העלה שם לדרגת פרופסור־חבר. הוא בן 33, בוגר הגמנסיה העברית בירושלים והאוניברסיטה העברית בירושלים. הוא השלים עתה שנת־מחקר בארה"ב, ואת מאמרו הנדפס כאן כתב אגב מעין חופשת־התבודדות באלאסקה; אולי זה הטקסט הראשון שנכתב שם באותיות אשוריות באלפיים השנים האחרונות. מירה מאיר, חברת קיבוץ נחשון, ובוגרת האוניברסיטה של תל־אביב, מפרסמת משיריה לעתים מזומנות—כאן ובמקומות אחרים. קובץ ראשון הוציאה אשתקד בספריית־פועלים ("לא הכל". ר' סקירה ב"קשת" לו). ד"ר דן מירון, בן 34, הוא מרצה בכיר במחלקה לספרות באוניברסיטת תל־אביב, המוכר היטב כמבקר וכחוקר. ספריו: "היים הווי" (1959) ו"ארבע פנים בספרות העברית בת־ימינו" (1962). בשנים האחרונות נפנה גם לעיסוק מחקרי בספרות יידיש. "תשעה הפרקים" המתפרסמים כאן הם לו הופעת־בכורה ב"קשת"—ופתיחה של עיון מקיף ביצירת שלום־עליכם. ד"ר פאול נוימרקט, המוכר לקוראינו זה־כבר, מפרסם ברבעון זה מעיוני כמעט מאז הגיע מפרצות־הברית לישראל (החל מחוברת כה). זכורה במיוחד סדרת מאמרי "הומו מיסטיקוס". הקטעים מיומני־המסעים של אבשלום פיינברג, "הצבר הראשון", איש־נילי שמקים קבורתו בשייך זוויד בואכה רפיח נתגלה אך לפני שנה כבאולח־פלא. מתפרסמים בזה ברשותו האדיבה של ארכיון יילי (בית־אהרנסון) בזכרון־יעקב ובעזרתה של גב' צלה שהם, אחותו של המנוח. הקטעים כתובים במקורם צרפתי, וברובם ניתרגמו עברית בשעתו בידי המנוח חיים אברבאיה. רק קטע אחד, ארוך־ביחס (צידון, 30.1.1914), מתוך פנקס שנתגלה באקראי לא מכבר, ניתרגם במיוחד לצורך פירסום זה על־ידי אהרן אמיר. הופעת־בכורה היא זו ב"קשת" גם לבכורת משוררותיה של ארץ־ישראל, אסתר ראב, ילידת פתח־תקוה, שאביה, יהודה ראב, זכור ב"היסטוריה הקטנה" של הארץ כ"חורש התלם העברי הראשון באדמתה של אַס־המושבות" וכשומרה הראשון. בצעירותה נמנתה אסתר ראב עם ראשוני דגניה, אחרי־כן היתה מורה בבן־שמן, ובשנות נישואיה התגוררה עם בעלה בקאהיר. החלה להדפיס משיריה ב"הדים" של י. רבינוביץ וא. ברש בשנות ה־20, ובראשית שנות ה־30 יצא קובץ שיריה הראשון, "קמשונים". כל שיריה נקבצו בספר שראה אור ב־1964 (הוצאת מסדה) וזיכה אותה בפרס־חולון. נסים רג'ואן, פובליציסט ומזרחן, אף הוא מן המלווים את "קשת" בקביעות החל מן החוברת הראשונה. במסגרת עבודתו כחוקר־אורח במכון־שילוח שליד אוניברסיטת תל־אביב, הוא משלים עתה מחקר באידיאלוגיה הנאצית. כן מכין הוא מעין אנתולוגיה של דברי בקורת־עצמית והערכה־עצמית של ערבים־על־ערבים, שאחד מפרקי־המפתח שלה נדפס בחוברת זו. אברהם רז, בן 29, פירסם את סיפורו הראשון ב"קשת" (ר' חוברת כ), עוד בשם אברהם

רזונברג. מאז פירסם כמה וכמה סיפורים, כאן ובמקומות אחרים, אך בשנים האחרונות פנה יותר ויותר לתחום הדראמה. מחזהו הראשון, "משפט קנריה", שנדפס בחלקו הגדול ב"קשת" לב (תיאטרון), הוכתר בפרס גיורא גודיק, תורגם באהרונה לגרמנית. מחזה נוסף מפרי עטו יועלה בקרוב על בימת מועדון "צוותא". פרופ' צבי רין, המהדיר והמפרש של "עלילות האלים" האוגריתיות מן האלף השני לפני הספירה, עבודה שאך קטע מיצער ממנה מובא בזה לפני קוראינו, הוא פרופיסור חבר במחלקה למדעי המזרח במכללת פנסילבניה, בן 54, שב־1952 עקר מן הארץ לארה"ב ובה החל את דרכו האקדמאית. ב־1958 הוכתר בתואר דוקטור מטעם מכלל־ברנדייס (עבודת־הדוקטור: מחקר בסדרת בעל וענת שבכתב־אוגרית). מ־1960—במכללתו הנוכחית, מ־1965—בדרגתו הנוכחית. פירסומים מדעיים: ברבע־נים "לשוננו", "וטוס סטטאמנטום", "ביבלישה צייטשריפט" ועוד. אשתו, שפרה רין (מ.א.), שותפתו לעבודה ולמחקר, משמשת בספריה של מכללת פנסילבניה. היא מוסמכת מכללת ברנדייס, שזמן־מה שימשה מקטלגת בספריית־הקונגרס בושינגטון. פירסומים: ב"לשוננו" ו"ביבלישה צייטשריפט". לפני שנה הופיע חלק ראשון של הרומן "על מצבו של האדם" להומס שדה (עם עובד / ספריה לעם), ובהוצאת שוקן יצא זה־מקריב במהדורה חדשה הרומן הקודם שלו, "החיים כמשל", המוצג עתה על הבימה בעיבודו של השחקן מאיר ינאי. "החיים כמשל" ראה אור גם בתרגום אנגלי, ועתה מתרגמים את "על מצבו של האדם", שעל כרכו השני שוקד המחבר בימים אלה. ראשית הופעתו היתה בשירה, בקובץ "משא דומה" (מחברות לספרות, 1951). הוא מכין עתה לדפוס עוד קובץ שירים, וכן את הספר על אבימלך מלך שכם, שנכתב הדשים אחדים לפני מלחמת־יוני וחלקו הגדול רואה אור בחוברת זו שלנו. "דיוקנו של דיוקן", עיון ביצירת־המפתח של ג'יימס ג'ויס, הוא פירסום ראשון למתברו יגאל שנקמן וביטוי פומבי ראשון למחקר מקיף המעסיק את בעליו זה כעשר שנים. המחבר, אמריקאי במוצאו, עושה בארץ כבר מחצית מ־39 שנותיו—מהן בקיבוץ, מהן בירושלים ובתל־אביב. פרופ' בן־עמי שרפשטיין, ראש החוג לפילוסופיה באוניברסיטת תל־אביב, מפרסם ממסותיו ב"קשת" החל מחוברת כזו. בהוצאת עם עובד קרוב להופיע ספרו על "האמן באמנות העולם". המסה על "הלומותיו של דיקארט", המופיעה בחוברת זו שלנו, קרובה בעניינה לסמינר שלו בשנת־הלימודים הקרובה, שנושאו יהיה "היצירה באמנות ובפילוסופיה".

תצלום־העטיפה—הגדלת קטע קטן של מלאכת־רקמה פלאחית—נעשה בטרט צבעוני על־ידי גד אולמן, צייר, גרפיקאי וצלם, שניצב את אותיות ה"קשת" מראשיתו של הרבעון וכן גם את עטיפותיו ברזבן המכריע. על הדפסת העטיפה אנו מחזיקים טובה לדפוס "אמנים מאוחדים", בתל־אביב, ולמנהלו, מר אורבך.

חוברת־העשור של "קשת" באה תחת מכבש־הדפוס ביום 19 באוגוסט 1968.

הבטחון יקר לנו...

**לבטחון המדינה -
מלווה בטחון**

להשיג בכל הבנקים

המועצה הציבורית, בהתנדב עם — איש בל יעדר" המלווה לבטחון המדינה תשכ"ח—1968.